

Heinrich Rahn

Rector Universitatis Rostochiensis, Henricus Rhane, I.U.D. & Profess. P. Ad Exequias, Quas Matronae ... Catharinae Hassen/ Coniugi charissimae, Viduus moestissimus paratas cupit, Cives suos in aedem B. Virginis ad horam dimidiam primam ... invitat

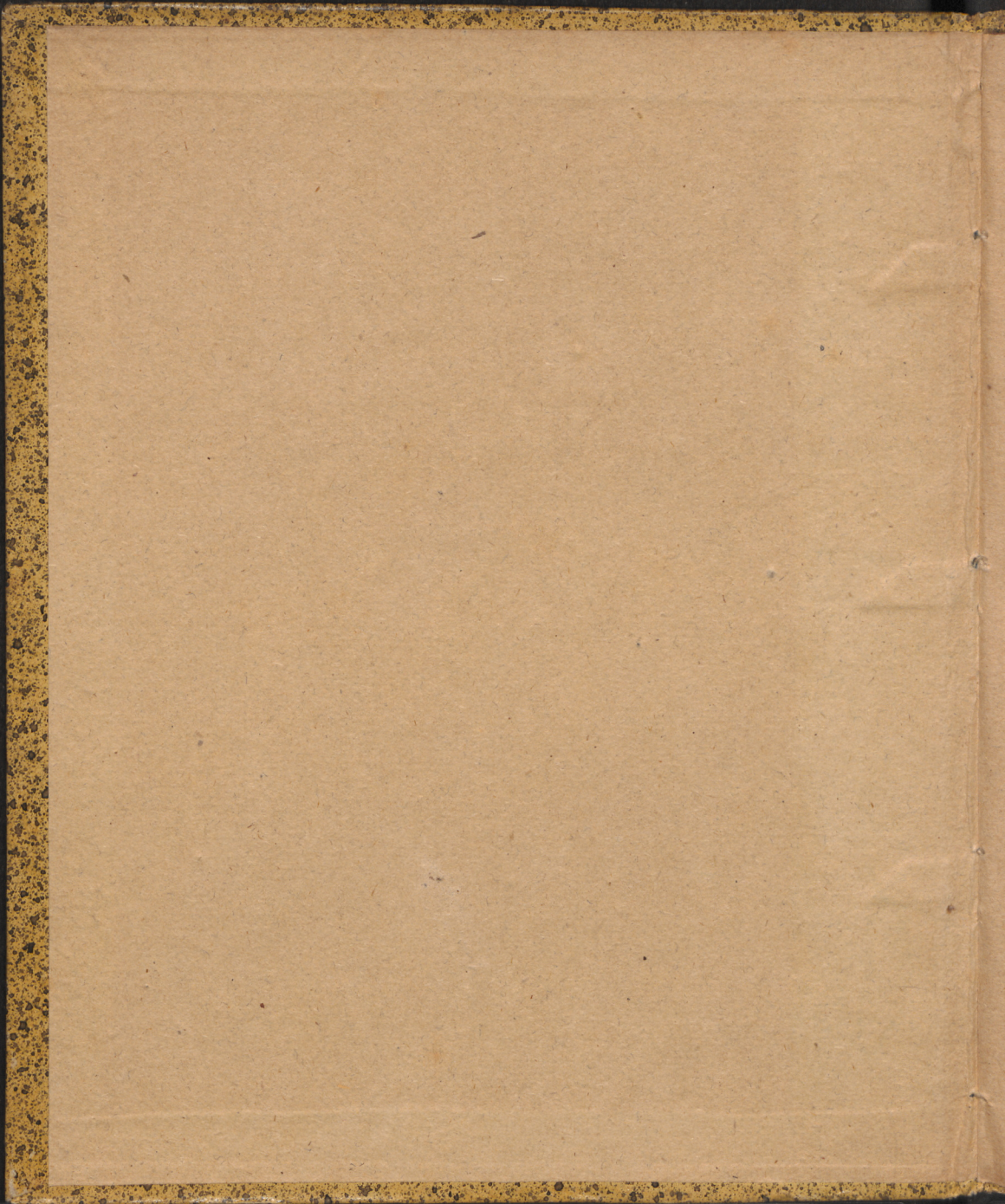
Rostochi[i]: Kilius, 1638

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777514893>

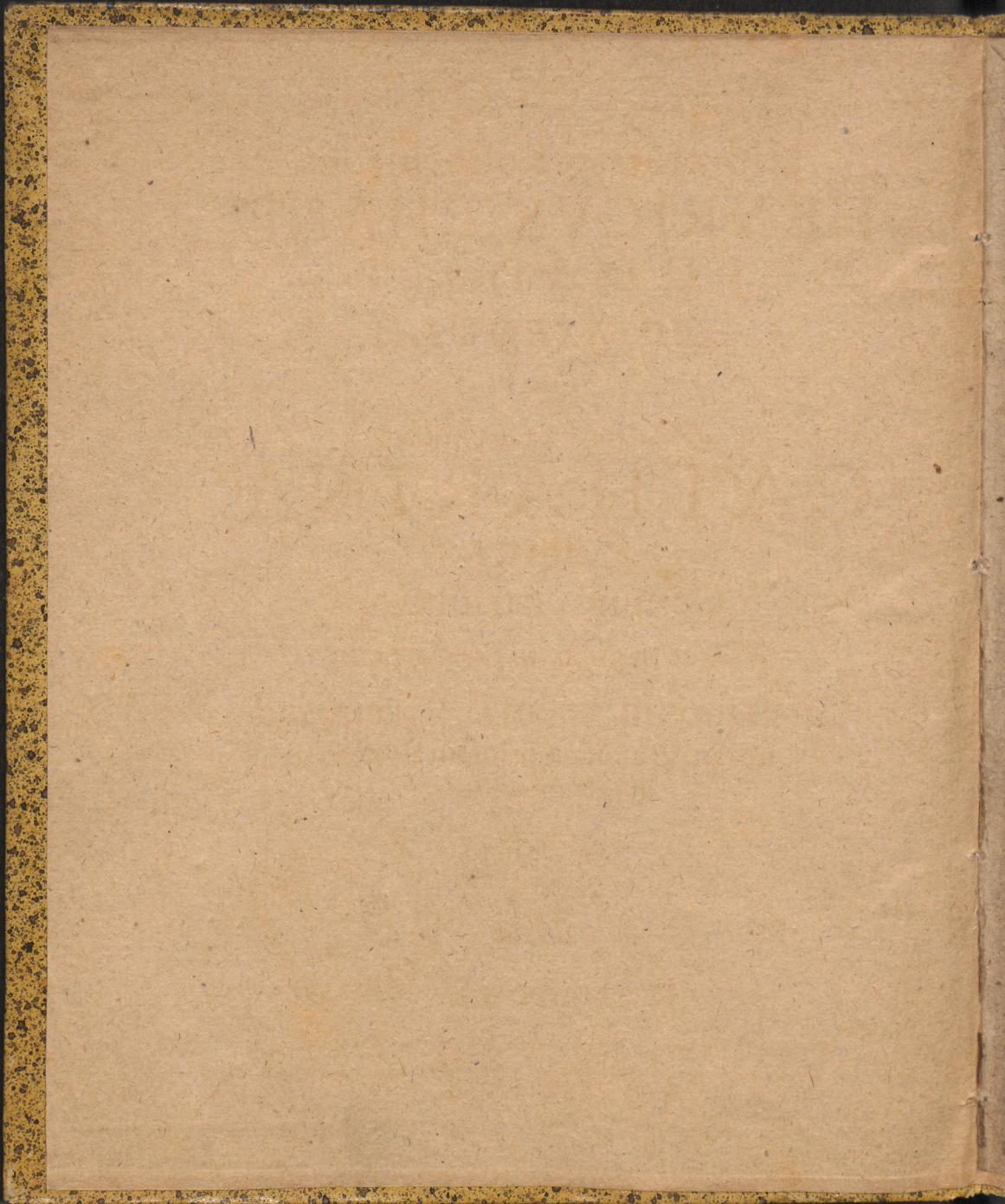
Druck Freier Zugang

32
Rhane, H.,
in C. Hasse,
uxor. 1, M. Röber. 2, T. Varmeier.
Rostock, 1638.

125
RECTOR

Universitatis Rostochiensis,
HENRICVS RHANE,

J. U. D. & Profefs. P.

AD EXEQVIAS,

Quas

Matronæ Honestissimæ

CATHARINÆ *Wormer*

Gassen/

Conjugi charissimæ,

Viduus mœstissimus paratas cupit,

Cives suos in ædem B. Virginis ad
horam dimidiam primam serio &
diligenter vocat.

ROSTOCHI,

Typis NICLAI KILII, Academ. Typogr.

Anno M DC XXXIIX.

89

124

HENRICVS RIANNE

CATHARINE

Rostock

80

Nostra Civis est, Academię cives,
 quam hodie domo suã elatam
 comitabimur, CATHARINA
 HASSIA, omnium sui sexus,
 virtutum, generisq; splendore
 clarissima, HASSÆORUM enim
 apud nos celebre nomen est, Primo quidem à
 JOACHIMO HASSÆO, primario hujus urbis
 Cive, & ararii ecclesiastici præfecto, Patre de-
 functæ, ut & M. MAECO, LL. Orientalium in
 hac Academia olim Professore celeberrimo, si-
 mul MATTHÆO, apud Perlebergenses quon-
 dam Senatore & Secretario, fratribus JOA-
 CHIMI legitimis ac germanis. Quibus accedit Pa-
 teris MATTHIAS Prudentissimus Vir, Civitatis
 Havelbergensis quondam Consul meritissi-
 mus, & ANNA SALMANS consulis ejusdem
 loci filia pudicissima, quibus CATHARINA no-
 stra, ex avis scilicet orta est. Porrò Fratrem ha-
 buit Germanum Clarissimum Consultissimūq;
 Virum, JOACHIMUM HASSÆUM, J. U. Docto-
 rem, quem ante biennium ipsa extulit; super-
 stitibus duabus sororibus *in memoriam* GERTRUDE,
 femina lectissima, Viri Doctissimi hone-
 Gg 2   sissimi-

stissimiq; Dn. MARCI LUSCHOVNI, Civis apud
nos primarii conjugæ, & ANNA, speciosissima
castissimaq; virgine, ut & BERNHARDO ju-
vene florentissimo, fratre consanguineo, Ha-
ctenus à Patre genus deduximus, nunc matris
quoq; familia & decus percensenda sunt. Fuit
autem ista CATHARINA, Viri Prudentissimi
Doctissimiq; Dn. JACOBI CRULLII, Senato-
ris & Camerarii hujus Reipublicæ gravissimi,
honestissimæq; matronæ ANNÆ SCHULTEN
charissima filia. Avus ab hoc stemmate JACO-
BUS, senior, civis sui temporis primarius, litera-
rum pariter ac literatorum amantissimus exti-
tit, Avia autem MARGARETHA ZACHARIÆ,
matrona inter cæteras primaria. Accedit autē,
ut ex ejusmodi parentibus suis apud nos edere-
tur in lucem, anno redditæ salutis, millesimo
quingentesimo nonagesimo septimo, vicesi-
mo Januarij tertio die, proximeq; sanguine Je-
su Christi Servatoris sui mundata per lavaerū
regenerationis, cum annis incrementa simul
caperet virtutum & pietatis; iisq; exercere-
tur artibus, quæ ad rem familiarem tuendam
ordinandamq; faciunt. Ineratq; illi sedula qua-
dam & in agendo prompta atq; efficax indoles,
quæq; apprehenderet cito, & intelligeret, judi-
care

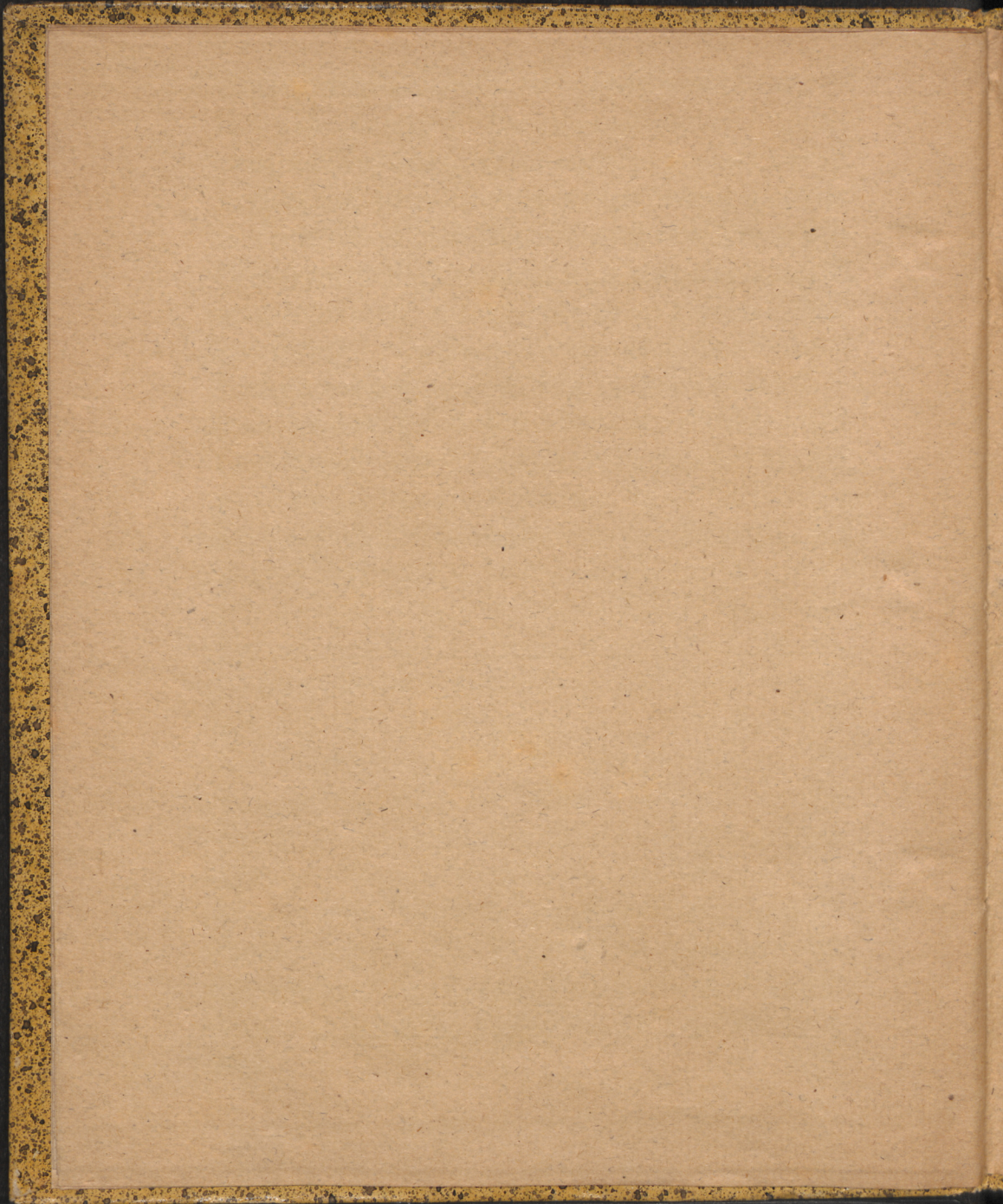
care autem deinceps & statuere posset, ex simi-
libus aut similia aut eorum contraria. Orna-
bat simul istam ingenij celeritatem elegantia &
concinnitas sermonis, non absq; salibus ac le-
pore honestissimo; Animi pro conditione sua
non infirmi, sed, quemadmodum se res dabant,
presentis. Quæ omnia eum ad genus & nata-
les accederent, fortunæ dotibus non destituta;
factum est, ut neq; virgo, neq; vidua diligi, atq;
in tædas reposei non potuerit. Et primo qui-
dem nuptui dabatur Viro Clarissimo & Con-
sultissimo Dn. MATTHÆO RÖBERO J. U. Do-
ctori scientissimo, cum quo annum in patria
transegit, secuta virum in confinium Marchiæ
Electoralis Perlebergam usq;, urbem districtus
Prignizensis præcipuam. Quo loco Marito suo
ad Consulatum expetito, nobilissimis quibus-
que familiis atq; civitatibus ex singulari fide ac
eandore, jam notissimo, ipsa per quatuordecim
annos tranquillo jucundoq; prorsus, licet steri-
li conjugio, in adiutorium quippe, non tam in
partus nata, fideliter illi & flagrante studio ad-
hæsit. Quoad ille diem supremum functus
repetendæ patriæ causam ex insitocjus amore,
viduæ jam & propinquis destituta, morte sua
reddidit, Reversa ergo ad GERTRUDEM con-

sanguineam per biennium solitudini vacavit,
digressa post in amplexus Clarissimi & Con-
sultissimi Viri Dn. THEODORI VARMEIE-
RI J. U. Doctoris & Practici apud nos eximii,
nunc vicarii Antecessoris, & tertium vidui,
Cum quo quinquennium cum dimidio ead-
dem fide, tranquillitate ac fortuna confecit,
nunquam mater, nunquam non charissima
conjug. Octavus abhinc dies fuit, quo non-
nihil queri & languescere incepit, in gravescen-
te per horas morbo. Quanquam enim remit-
tere polliceriq; meliora videretur, resumit ta-
men ex insperato vires suas, intenditque ita se
epidemiū hujus temporis malum, ut natura
pariter, pariterque illius minister medicus, tan-
quam nihil deinceps suffecturi, desponderent,
Ergo illa colligere animum ac res suas omnes
parare, tanquam abitura ex hoc mundo, in quē
non nisi hospes venerat. Seponere enim ex o-
culis, & procul habere mortales, nimumque
brevis vitæ spes, committere domum, conju-
gem, seque ipsam in fidem ac patrociniū
Creatoris. Cujus causa Reverendum & Cla-
rissimum Virum Dn. *Constantinum Fidlerum*
Pastorem & Superintendentem vigilantissi-
mum ad se vocari, editaq; peccatorum confes-
sione

sione ac impetratâ veniâ, pasci se corpore ac sanguine Redemptoris sui, Spiritusq; sancti gratia per veram obstinatamq; fidem ad iter suum coeleste instrui durariq; iussit. Id quod supremo Junij paulo ante quam plenus meridies esset, inter preces ac suspiria, nihil ab animo, cujus compos ad extremum erat, alienata, gratulabunda sibi ac læta, confecit, quadragesimum secundū ætatis annum sic ingressa, ut dimidiam ejus partem non transierit. Magnum quidem illa familiæ suæ, marito imprimis, conjugii istius fati recenti, dolorē attulit, & quē toties, quanquam evitare aliquando petierit, experiri tamen adhuc debuit. Neq; ignorare illius magnitudinem possumus, si ita comparatum sit, quemadmodum cum eruris brachijsq; partibus, quæ semel diffractæ, si redierint ad infortunium, & longe majorem vim perpessæ sunt, & majorem cruciatum afferunt. Ceterum animi robur, quod tertia vice in moestissimo viduo tentatum atq; impetitur fuit, non potest, quanquam satis fuerit saucium, omnino prostratum & detritum esse, quippe qui bis resumere spiritum, & colligere se ex habitu sapientis ac constantis viri debuit. Cui quibq; ista res, quippe paulo post à mundi exordio in hoc usq; momentum

rum quotidiana, in sperata per communem no-
stra urbis valetudinem esse non potest. Qua-
propter ille, qui tam frequenter prosecutus est
defunctos, solariq; potuit superstites, quoties
id fecit, quod Christiani hominis est, non po-
tuit ejusmodi quicquam non ante cogitare, &
ad quemcunq; casum providere animo suo ac
consulere. Nihil ergo humani à sese alienum
hactenus opinatus, nihil facturum est à Christia-
no alienum: Luctui modum ac terminum, in
Deo spes suas ac fiduciam, in futura omnium
piorum beatitudine solatium super charissimæ
conjugis discessu, collocaturus. Et quia tam
multos in hac urbe habet, inter quos & publi-
cus & suus quoq; luctus divisus est, minimam
sane ejus partem retinere, ac, volentibus nobis,
omnem potius permittere debebit. Vos ergo
cives Academiae & generi & virtutibus claris-
simæ foeminae, viduo imprimis, Amico ac Fau-
tori vestro promptitudinem & officium in hoc
funere, animumque conferendi unà cum solu-
tus partem, ex frequentia demonstrate. Ap-
precaturus & jam & in posterum testatiora
vobis omnia, quemadmodum votis & comi-
ssuratu, cum funestus esset, merueritis. Valete
bene. P. P. 3. Julij 1638.

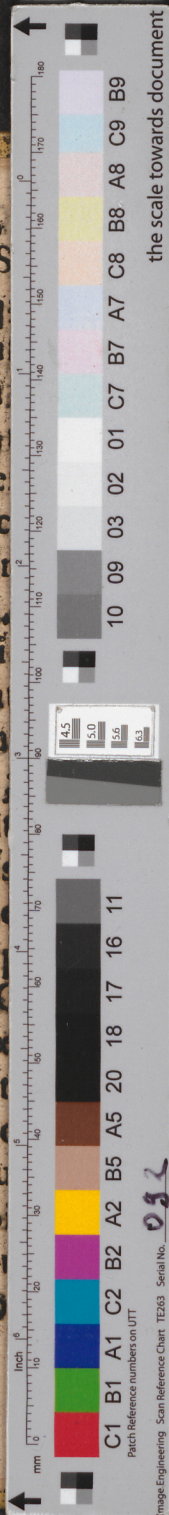

sione ac impetrata venia,
sanguine Redemptoris sui, S
tia per veram obstinatamq
coeleste instrui durariq; ju
mo Junij paulo ante quam
set, inter preces ac suspiria,
jus compos ad extremum e
abunda sibi ac læta, confec
secundū ætatis annum sic in
ejus partem noni transferit,
illa familiæ suæ, marito i
istius satis recenti, dolorē a
quanquam evitare aliquan
tamen adhuc debuit. Neq;
gnitudinem possumus, si in
quemadmodum cum cruris
quæ semel diffractæ, si redi
& longe majorem vim per
rem cruciatum afferunt. O
bur, quod tertia vice in mo
ta tum atq; impetum fuit
quam satis fuerit laucium,
& detritum esse, quippe qu
tum, & colligere se ex hab
stantis viri debuit. Cui qu
paulo post à mundi exordio

corpore ac
sancti gra
ter suum
od supre
eridies ef
nimo, cu
a, gratu
gelimum
limidiam
quidem
conjugii
uē toties,
s experiri
illius ma
atum sit,
partibus,
fortuniū,
& majo
nini ro
duo ten
st, quan
ostratum
ere spiri
is ac con
s, quippe
; momē
tum